

en Usikkerhed i det økonomiske Liv, som bør hindres.

Dernæst forekommer det mig, at Bestemmelserne om Salg af delvis indbetalte Aktier kan give Anledning til usikre Forhold. Jeg har forstaaet Lovforslaget saaledes, at naar man tegner en Aktie og kun indbetaler et vist Beløb, giver man en Forskrivning for Resten, men at det ikke saaledes som hidtil skal paaføres Aktien, at den ikke er fuldt indbetalt. Efter den nuværende Lovs § 17, 2det Stykke, skal dette paaføres Aktien, men ifølge det foreliggende Lovforslags § 21, 2det Stykke, har Aktionæren „Ret til . . . at faa sit Aktiebrev paategnet om den skete Indbetaling“. Det er, hvis jeg har opfattet det rigtigt, en uheldig Bestemmelse, den vil føre til, at der kommer Aktier i Handelen, paa hvilke man ikke kan se, om de er fuldt indbetalt eller ej. Naturligvis eksisterer den oprindelige Aktietegners Forskrivning stadig, og paa denne Forskrivning afskrives de Afdrag, man indbetaler, men det tillades dog Aktionæren at sælge Aktien, før han har præsteret den fulde Indbetaling. Han kan sælge den dels saaledes, at hans Forskrivning bliver liggende som bindende for ham, dels saaledes, at han overdrager sin Aktie med Forpligtelsen til at indbetale det fulde Beløb. Ganske vist kræves hertil Bestyrelsens Samtykke, og hvis Forholdene var saaledes, som den højtærede Handelsminister skildrede dem for os i sin Fremsættelsestale, at Bestyrelsen og Direktionen kun havde Selskabets Vel for Øje, var det naturligvis meget betryggende og maaske ogsaa fuldt betryggende, at Bestyrelsen undersøgte Køberens Kaar og, hvis de fandtes tilfredsstillende, gav Tilladelse til Salget; men det har jo desværre vist sig, at der alt for ofte bestaar et Maskepi mellem Bestyrelsen og en vis Kreds af Aktionærer, og at der meget ofte er illegitime Hensigter forbundet med Aktietegning. Og under disse Omstændigheder forekommer det mig, at hverken de andre Aktionærer eller Kreditorerne kan staa sig ved, at delvis indbetalte Aktier faar Lov til at gaa over til andre Personer med Forpligtelse for disse til at indbetale det resterende Beløb. — Disse mine Bemærkninger gælder altsaa kun, hvis jeg har forstaaet denne Paragraf rigtigt, men det maa jeg dog tro.

Endelig vil jeg gøre nogle Bemærkninger angaaende § 29 om Regnskabsaflæggelsen, og her vil jeg ligesom den ærede Ordfører for Venstre, med hvem jeg ogsaa paa dette Punkt er enig, udtale min Aner-

kendelse af de Forbedringer, der er indført. Medens det i den gældende Lov hedder, at Statusopgørelse og Driftsregnskab skal udvise Selskabets sande Stilling efter Bestyrelsens bedste Skøn, er der nu kommet det Direktiv til, at der skal tages omhyggeligt Hensyn til de tilstedeværende Værdier og Forpligtelser. Dette kan jeg give min fulde Tilslutning. Derimod forstaaer jeg ikke, hvorfor det skal være tilladt at opføre faste Ejendomme til den bogførte Værdi, medens der i Livsforsikringsloven er en Bestemmelse om, at de skal opføres til Ejendomsskyldværdien, og den Tvivl, jeg har haft angaaende Rigtigheden af denne Bestemmelse, er blevet bestyrket ved Bankkommissionens Udtalelser om det Ballinske Aktieselskab, om hvilket det netop siges, at der paa Ejendomskontoen kun blev skrevet paa og skrevet paa og aldrig skrevet af. Naturligvis er jo altid det, at Ejendomsskylden skal tilføjes i Parentes, paa en vis Maade egnet til at holde de bogførte Værdier indenfor en vis Grænse, men det forekommer mig dog, at det var et langt klarere Standpunkt, om man gik over til den samme Bestemmelse, man har i Livsforsikringsloven, angaaende Ejendomsskylden.

Tantiemereglerne i § 30 kan jeg ogsaa give min Tilslutning. Der kunde maaske nok være noget, jeg kunde ønske ændret, men at der overhovedet kommer Bestemmelser om Tantième ind i Loven, finder jeg meget værdifuldt. Ogsaa den Bestemmelse, at Tantièmen skal beregnes af Nettofortjenesten. I vore Rederier er det almindeligt, at Redernes Honorar og Tantième retter sig efter Skibets Bruttoindtægt, og jeg finder det derfor godt, at Nettofortjenesten nu skal være det afgørende; men jeg vil henlede Handelsministerens Opmærksomhed paa, at Selskaberne synes at ville unddrage sig disse Regler, idet man synes at ville gaa over til at skjule Tantièmen til Direktørerne. Jeg henviser i saa Henseende til en i Det Forenede for nylig afholdt Generalforsamling, hvor der blev foretaget visse Lovændringer, netop angaaende Tantièmeregningen. I dette Selskab havde man et overordentlig flot Tantièmesystem, idet man umiddelbart efter Afskrivningerne fordelte 10 pCt. af Nettoindtægten med 5 pCt. til Bestyrelsen, 3 pCt. til Direktionen og 2 pCt. til de højere Funktionærer; saa først fik Aktionærene noget, og saa først blev der henlagt til Reservefonden. I Anledning af, at der forberedtes